

zagovornice, ali bi lahko z današnjega vidika našel kakšno drugo, bolj primerno besedo, navedel, da bi mogoče poiskal mnogo hujšo besedo, bolj natančno, ob tem pa je na nadaljnje vprašanje zagovornice glede morebitne uporabe besede „svinjarija“ navedel, da svinjarijo vedno počne človek in je to subjektivno dejanje.

18. Sodišče je v obravnavani zadevi pri iskanju ravnovesja med svobodo izražanja, kot izhaja iz 39. člena Ustave RS in 10. člena EKČP ter pravico do varstva časti in dobrega imena, v skladu z ustaljeno ustavnosodno prakso in sodno prakso ESČP, upoštevalo kriterije, ki so relevantni glede na ugotovljeno dejstveno podlago v obravnavani zadevi. Po ustaljenem stališču ESČP vprašanja v zvezi z delovanjem pravosodnega sistema zadevajo interes javnosti, vendar je treba nosilce javnih funkcij zavarovati pred žaljivimi in zlonamernimi napadi, ki utegnejo vplivati nanje pri izvrševanju njihovih dolžnosti in pristojnosti. Potreben obseg varstva je odvisen od okoliščin konkretnega primera.
19. Ob upoštevanju konkretnih okoliščin in ustaljene sodne prakse je za odločitev v obravnavni zadevi ključni odgovor na vprašanje: ali je uporaba sporne besede „prasica“, ki je bila izrečena med zasedanjem sodišča na naroku za razglasitev sodbe in sklepa o odreditvi pripora v kazenski zadevi, za katero je nedvomno obstajal velik javni interes, prerasla meje pravice do svobode izražanja in ali je bila pravica do svobode izražanja izrabljena preko meja, z namenom zaničevanja prizadete osebe.
20. Za odgovor na zastavljeno vprašanje je sodišče presoјalo okoliščine, v katerih je bila sporna izjava podana.
21. Predmetna izjava je bila podana v razpravni dvorani na sojenju v kazenskem postopku zoper Milka Noviča, zaradi kaznivega dejanja umora Janka Jamnika. Za to kazensko zadevo je nedvomno obstajalo zanimanje širše javnosti. Zato je pri tehtanju treba upoštevati, da je šlo za zadevo, ki je povezana z delovanjem pravosodnega sistema, kar nedvomno zadeva javnost. Obdolženi je bil na tem sojenju prisoten kot javnost. Javnost sojenja je bistvena prvina demokratične družbene ureditve in je zagotovljena s 24. členom Ustave RS, ki določa, da so sodne obravnave javne in da se sodbe izrekajo javno, izjeme od tega pravila pa določa zakon. Navedena določba pa nikakor ne pomeni, da osebe, ki so prisotne kot javnost, sodelujejo v izvedbi samega postopka sojenja ali da so upravičene med zasedanjem na glavni obravnavi podajati svoja mnenja, komentarje, kritike in podobno. Pravila poteka izvedbe samega sojenja in pravice strank ter udeležencev v kazenskem postopku so namreč jasno in določno opredeljene v Zakonu o kazenskem postopku (v nadaljevanju: ZKP), in na noben način osebe, ki so prisotne kot javnost, ne morejo sodelovati v samem postopku sojenja. ZKP sodišču nalaga tudi dolžnost, da skrbi za red v sodni dvorani in dostojanstvo sodišča, ravno z namenom, da izvedba sojenja ne bi bila na ta način ovirana (in